

NORGES HØYESTERETT

Den 6. juni 2013 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Gjølstad, Øie og Kallerud i

HR-2013-01199-U, (sak nr. 2013/1043), straffesak, anke over beslutning:

A (advokat Joakim Ronold)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om å nekte å fremme en anke over en straffedom. Et særlig forhold i saken er at anken til Høyesterett har blitt liggende ubehandlet i over fire år.
- (2) Larvik tingrett avsa 6. mai 2008 dom med slik domsslutning:
 - "1. A, født 17.12.1969, dømmes for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første til tredje ledd jfr § 22 første ledd, vegtrafikkloven § 31 første ledd jfr § 3, straffeloven § 162 første ledd og legemiddeloven § 31 annet ledd jfr § 24 første ledd til fengsel i 24 – tjuefire – dager jfr § 63 annet ledd.

Fullbyrdelsen av fengselsstraffen utsettes i medhold av straffeloven §§ 52-54 med en prøvetid på 2 – to – år.

Varetekt kommer til fradrag med 2 – to – dager.

I tillegg idømmes en ubetinget bot kr 5 000 – kronerfemtusen – subsidiært dersom boten ikke betales, fengsel i 15 – femten – dager.
 2. A, født 17.12.1969 taper for en periode av 16 – seksten – måneder, retten til å føre motorvogn jfr tapsforskriften § 3-2 nr 2 jfr § 1-4. Fristen regnes fra dommen er rettskraftig. Ved gjenerverv må han avlegge full ny førerprøve jfr forskriften § 8-3.
 3. Saksomkostninger idømmes ikke."
- (3) A anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for så vidt gjaldt tiltalens post I – overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første til tredje ledd, jf. § 22 første ledd.

- (4) Ved Agder lagmannsretts beslutning 3. juli 2008 ble anken nektet fremmet etter straffeprosessloven § 321 annet ledd. I tråd med praksis den gang var ankenektelsen ikke begrunnet utover en merknad om at det var klart at anken ikke kunne føre frem.
- (5) A anket til Høyesterett. Behandlingen av saken ble stanset i påvente av Høyesteretts storkammeravgjørelser om begrunnelsesplikt ved ankenektelser. I den første av disse, Rt. 2008 side 1764, ble det slått fast at lagmannsretten har generell begrunnelsesplikt ved ankenektelser etter § 321 annet ledd. I Høyesteretts ankeutvalgs kjennelse 21. januar 2009 (HR-2009-00141-U) ble lagmannsrettens beslutning 3. juli 2008 opphevet fordi den ikke var begrunnet.
- (6) Ved Agder lagmannsretts begrunnede beslutning 6. februar 2009 ble anken på ny nektet fremmet.
- (7) A anket 18. februar 2009 lagmannsrettens nektelsesbeslutning til Høyesterett. Anken er ikke begrunnet. Lagmannsretten sendte 24. februar 2009 ankeerklæringen til Vestfold og Telemark statsadvokatembeter med beskjed om å sende sakens dokumenter til Høyesterett for behandling.
- (8) Saken ble imidlertid liggende ubehandlet inntil advokat Joakim Ronold på vegne av A 20. november 2012 kontaktet statsadvokatembetet og ba dokumentert at saken var oversendt Høyesterett. Etter undersøkelser viste det seg at saksdokumentene var blitt arkivert ved Larvik politistasjon, og at ankeerklæringen ikke lå blant dokumentene. Den 27. mai 2013 sendte statsadvokatembetet saksdokumentene, inkludert en kopi av As anke, til Agder lagmannsrett. Dagen etter sendte lagmannsretten saken videre til Høyesterett med opplysning fra en av dommerne om at lagmannsretten ikke fant grunn til å omgjøre beslutningen.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (10) Ankeutvalgets kompetanse er etter straffeprosessloven § 321 sjette ledd begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling. Utvalget kan imidlertid ved sin behandling av saken også ta hensyn til saksbehandlingsfeil som har oppstått etter lagmannsrettens behandling av saken, og som medfører at siktedes rett til avgjørelse innen rimelig tid etter EMK artikkel 6 nr. 1 er krenket, jf. Rt. 2012 side 1246 avsnitt 25.
- (11) As anke ble liggende ubehandlet i mer enn fire år. Dette er et klart brudd på hans rett til avgjørelse innen rimelig tid etter EMK artikkel 6 nr. 1. For å bøte på konvensjonskrenkelsen må lagmannsretten ta anken til behandling på ny. Dersom lagmannsretten ved sin nye behandling fastholder at As anke over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet klart ikke kan føre frem, og derfor nekter denne fremmet, må straffutmålingen likevel tas opp til ny vurdering i lys av konvensjonsbruddet. Ankeutvalget antar at lagmannsretten må kunne foreta den nødvendige korreksjon i medhold av straffeprosessloven § 322 første ledd nr. 3, se Bjerke m.fl., Straffeprosessloven, bind II, side 1151-1152 med videre henvisninger.
- (12) Lagmannsrettens nektelsesbeslutning må etter dette oppheves.
- (13) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING:

Lagmannsrettens beslutning oppheves.

Toril M. Øie
(sign.)

Liv Gjølstad
(sign.)

Knut H. Kallerud
(sign.)

Riktig utskrift: